

дата вѣнъ, а съ нея заедно и онзи, който е вѣтре. Въ случая слугинята е сѣдбата, която хвърля човѣка вѣнъ, при лошитѣ условия. Човѣкъ се чуи, какво има сѣдбата противъ него, че го наказва толкова строго. Сѣдбата даже не подозира, че въ кофата съ нечистата вода е влѣзло сѣщество, подобно на жабата, да живѣе тамъ. Ще кажете, че това е предопредѣление на сѣдбата. Видите ли, че сѣдбата нѣколко пѣти наредъ ви хвърля отъ едно и сѣщо мѣсто, не се връщайте повече тамъ. Тя не ви е турила въ нечистата кофа. Излѣзте вѣнъ, на чистъ въздухъ, на свобода. Щомъ приемете новитѣ условия, ще бждете чистъ сѣдъ, за почести.

Ще приведа единъ анекдотъ за две учени жаби. Тѣ живѣли въ дома на единъ чифликчия. Често слушали разговоритѣ между чифликчията и жена му. Единъ день чифликчията казалъ на жена си: Много богатъ е станалъ нашиятъ сѣседъ. Има крави, овце, които дои, вади много млѣко. Отъ млѣкото, прави масло, сирене и го продава. Много пари печели. Жабитѣ чули, че се говори за сѣседа и си казали: Хайде да отидемъ въ неговата кѣща, да видимъ, какви сѣтня особени нѣща, които нашиятъ господаръ нѣма. Премѣстили се въ кѣщата на сѣседа. Още първата вечеръ тѣ видѣли, че сѣседътъ внесълъ единъ голѣмъ сѣдъ, съ нѣкаква бѣла течность. Тѣ си казали: Я да влѣземъ вѣтре, да опитае свойствата на бѣлата течность. Като любозна-